

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111222516
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1111222516.9

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Olgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Břouškovéj v právnej veci žalobcu: Mesto Levice, Námestie hrdinov 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, zastúpený: LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909, proti žalovanému: AMAZING CO., Capital City, Independence Avenue, P.O. Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, registrovaný pod č. 056 603, zastúpený: Mgr. Róbert Kučera, advokát, Veľká Okružná 39, 010 01 Žilina, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/80/2011-1026 zo dňa 05. 11. 2019 čo do výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/80/2011-1026 zo dňa 05. 11. 2019 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že zastavuje konanie a žalovanému súd voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.
2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok špecifikovaný v žalobe bol právoplatne zrušený rozsudkom OS BA I č. k. 34Cb/137/2014-1203 a vec bola vrátená rozhodcovskému súdu na ďalšie konanie. Súd podľa § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil.
3. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 a § 256 ods. 1 CSP. Súd mal za to, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že súdna ochrana mu bola poskytnutá v rámci iného súdneho konania, zavinenie za iniciáciu ako aj za zastavenie konania bez prejednanía merita veci nesie žalobca. Poukázal na to, že nemožno pripustiť modalitu, že pokiaľ by žalobca inicioval viacero konaní v tej istej veci (resp. aj v meritórne odlišných veciach, avšak týmito konaniami by sledoval poskytnutie ochrany tým istým právam a oprávneným záujmom) a následne by v jednom konaní jeho žalobnému návrhu bolo vyhovené, tak by sa žalobca považoval v ostatných konaniach za subjekt, ktorý nezavinil iniciáciu a zastavenie konaní. CSP v sebe zakotvuje princíp hospodárnosti konania, ktorý je záväzný aj pre subjekty súkromného práva. V prípade, ak by súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov voči žalovanému, poskytol by ochranu zneužívaniu práva. Hoci ktorý subjekt práva by tak mohol iniciovať nekonečný počet súdnych konaní, následne čakať na prvé rozhodnutie v jeho prospech a následne zobrať všetky ostatné žaloby späť, pričom by tak bol žalobca úspešný v merite veci ako aj v časti konaní o nároku na náhradu trov konania.
4. Proti tomuto uzneseniu, v časti náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nežiadal od súdu, aby mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, ale aby rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Z tohto dôvodu nemohlo v žiadnom prípade dôjsť k situácii, že by súd poskytol ochranu zneužívaniu práva. Práve naopak, žalobca podal žalobu dôvodne (o čom

svedčí aj rozsudok vo veci 34Cb/137/2014), pričom v čase začatia konania nemal k dispozícii dôkazy, pre ktoré bolo jeho žalobe v konaní 34Cb/137/2014 vyhovené. V prípade, ak by súd vyhovel návrhu žalobcu nepriznať náhradu trov konania žiadnej strane, by v časti náhrady trov konania úspešný nebol a musel by znášať svoje trovy vynaložené v tomto konaní. Poukázal na to, že sa riadil zásadou hospodárnosti konania, keďže bezprostredne po podaní žaloby v konaní sp. zn. 34Cb/137/2014 navrhol prerušenie konania podaním zo dňa 14. 07. 2014. Zároveň žalobca po prerušení konania vykonal v konaní vedenom pod sp. zn. 34Cb/137/2014 všetky kroky potrebné na čo najrýchlejšie ukončenie sporu. Uviedol, že pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa je súd povinný všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Nakoľko žalovaný dosiahol vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa žalobca v tomto konaní domáhal, konaním, ktoré napĺňa skutkovú podstatu trestného činu, táto skutočnosť nepochybne predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa opodstatňujúci použiť postup podľa § 257 CSP.

5. Na základe vyššie uvedeného je podľa žalobcu zrejme, že v danom prípade sú splnené zákonné predpoklady na to, aby súd postupom podľa § 257 CSP žiadnej sporovej strane nepriznal náhradu trov konania.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 31.01.2020. Uviedol, že s dôvodmi odvolania nesúhlasí a má za to, že v predmetnom konaní procesne zapríčinil zastavenie konania jednoznačne žalobca, a z toho dôvodu súd správne aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Poukázal na to, že žalobca v podanom odvolaní argumentuje, že vzhľadom na údajné (žalobcom prezentované) dôvody hodné osobitného je zrejme, že v predmetnom spore sú splnené zákonné predpoklady na to, aby súd postupom podľa ustanovenia § 257 CSP žiadnej sporovej strane nepriznal náhradu trov konania. Za dôvod hodný osobitného zreteľa žalobca označuje skutočnosť, že v konaní pod sp. zn. 34Cb/137/2014 boli uplatnené a použité dôvody a dôkazy z trestného konania, ktoré žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a že žalovaný dosiahol vydanie rozhodcovského rozsudku konaním, ktoré napĺňa skutkovú podstatu trestného činu. Žalovaný k dôvodom hodných osobitného zreteľa prezentovanými žalobcom uvádza, že nepriznanie náhrady trov konania zo strany súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa prichádza do úvahy len výnimočne, čo sa má vykladať prísne reštriktívne. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 113/2019 zo dňa 06. 06. 2019.

7. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním žalobcu dospel k záveru, že odvolanie proti uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania nie je dôvodné.

9. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či neboli splnené predpoklady pre aplikáciu § 257 CSP, kedy súd napriek zistenému procesnému zavineniu vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pojem zavinenie použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu a dôsledkom je vznik trov protistrany. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho, kto sa bráni. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a teda zistené, či žaloba bola dôvodná, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Podľa súdnej judikatúry za osobu, ktorá zavinila zastavenie konanie je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil, resp. odstránil závadný stav po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia žaloby. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov, nevyklučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

13. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Podľa súdnej judikatúry použitie tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam prípadu a musí mať výnimočný charakter. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Nejde o automatické pravidlo, ktoré

by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (III. ÚS 292/07, I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie.

14. Podľa odvolacieho súdu povahu a okolnosti tohto sporu nemožno považovať za predpoklad pre nepriznanie náhrady trov konania, t. j. pre uplatnenie odchýlky od zodpovednosti za zavinenie. Žalobca dosiahol ochranu svojich práv v inom konaní predložením nového dôkazu (konanie vedené na OS Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/137/2014), čím odpadol predmet sporu v tomto konaní. Skutočnosť, že išlo o nový dôkaz a skutkový podklad rozhodcovského rozsudku mohol byť dosiahnutý trestným činom predstavuje procesný prostriedok, na základe ktorého bol zrušený rozhodcovský rozsudok v citovanom konaní, tieto okolnosti však nerobia spor - žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku z hľadiska jeho povahy výnimočným.

15. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Uvedené rozhodnutie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).